

[Finansministeren.]

Etage paa, som blev paalagt i Marts Maaned. Det tror jeg man kan sige. Men lad os haabe, at det gaar bedre, end man i Dag maaske kan vente, og navnlig, at det vil gaa bedre i det kommende Finansaar: at der vil blive større Mulighed for Import, Produktion og Beskæftigelse, end man synes med Grund at kunne regne med i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Villemoes talte om, at de Købekort, der nu er stillet Forslag om, var en Foræring til visse Dele af Befolkningen. Det Udtryk synes jeg nu ikke man skal bruge i denne Forbindelse. Det er ikke mindst fra den Side, det ærede Medlem repræsenterer, kritiseret meget stærkt, at man belastede saadanne Nødvendighedsartikler som Børnetøj. Naar nu Forholdet er det, at man af rent tekniske Grunde ikke kommer uden om en Beskatning ogsaa paa dette Omraade, men ønsker ud fra almindelige Synspunkter at lette Beskatningen her, og man saa gaar en Omvej, synes jeg ikke, at den Omstændighed, at man gaar denne Omvej, berettiger til at sige, at saa bliver det en Foræring. Der er i Virkeligheden ikke mere Foræring i dette, end der er en Foræring til dem, som kan købe lidt billigere Chokolade eller lidt billigere Parfume, eller til hele Manufakturvaregruppen, der faar den Lettelse, at man ned sætter Afgiften til 10 pCt. Det er en speciel Fremgangsmaade, man har maattet vælge — jeg erkender en besværlig Fremgangsmaade og en Fremgangsmaade, som det vilde have været ønskeligt at undgaa, men som man ikke kan undgaa af tekniske Grunde, naar man vil opnaa det Formaal, som man dog egentlig fra alle Sider er enig om: at lette Afgiften netop paa et Punkt, hvor den tynger særlig stærkt.

Heller ikke jeg skal komme ind paa Enkeltheder — enkelte Ting har jo været berørt. Jeg vil gerne slutte med at sige til det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange, at det er naturligvis aldrig rart for en Minister at høre Beklagelser over, at et Forslag kommer for sent frem. Det ærede Medlem sagde, at Forslagets sene Forelæggelse i dette høje Ting ikke var hensynsfuld, og jeg skal for mit Vedkommende erkende, at nogen lang Tid til Behandling af Forslaget er der ikke levnet Tinget. Nu er Forholdet dog dette, at man i de forskellige Partier

allerede i nogen Tid har haft Lejlighed til at følge Forslaget og samtidig at følge Forhandlingen i det andet høje Ting. Jeg forstaar imidlertid meget vel Ønsket om, at der havde været noget mere Tid. Naar det er gaaet, som det er, er en væsentlig Grund hertil, at man baade i Finansministeriet og i Regeringen i det hele i Tiden forud for Lovforslagets Fremlæggelse var meget stærkt optaget af den store Beskæftigelsesplan og hele det Arbejde, der var forbundet hermed, et Arbejde, der ogsaa lagde betydeligt Beslag paa Rigsdagen. Men jeg skal gerne erklære her, at jeg skal forsøge ved kommende Lejlighed at være lidt længere fremme, naar Forholdene tillader det, og naar det ikke drejer sig om Afgifter, som nødvendigvis maa gennemføres med Dags Varsel, saaledes som Tilfældet var, da man havde det oprindelige Forslag til Behandling.

Villemoes: Jeg vil kun gøre den korte Bemærkning, at det kan være rigtigt nok, naar den højtærede Finansminister siger, at der kun kommer Afgifter ind for 4 Maaneder, men Perioden fra i Overmorgen og til den 31. Marts er nu engang 5 Maaneder. Hvornaar Pengene kommer i Statskassen, skal jeg ikke kunne sige noget om, men der har været 7 Maaneder, og der bliver 5 Maaneder til i indeværende Finansaar, 7 Maaneder under den Lov, der udløber, og 5 Maaneder under den, der kommer. Det er rigtigt, at Pengene kommer bagud, men vi faar da Pengene i Statskassen.

Saa vil jeg gerne oplyse, idet jeg i øvrigt ikke skal fremkalde nogen som helst Diskussion, at det var den højtærede Finansministers Meningsfælde, det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen, der brugte Udtrykket, at Husmødrene fik foræret disse 10 Kr.-Kort; det var ikke mig.

Finansministeren (V. Buhl): Det er naturligvis rigtigt nok, at Staten faar Penge ind for 5 Maaneder, men den faar nu kun for 4 Maaneder paa Regnskabet for Finansaaret 1940—41, idet Regnskabet føres kasse-mæssigt paa dette Omraade. Naar jeg skal vurdere, om der bliver Underskud eller Overskud paa Regnskabet for indeværende Finansaar, kan jeg derfor kun regne med 4 Maaneder.